

POSTANOWIENIE

22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Joanna Lemańska

na posiedzeniu niejawnym 22 czerwca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa M. O. i S. O.
przeciwko [...] Bank spółce akcyjnej w X.
o ustalenie nieważności, ewentualnie o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej [...] Banku spółki akcyjnej w X.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z 24 listopada 2021 r., I ACa 135/21,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

**2. nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w Białymstoku na rzecz [...] Banku spółki akcyjnej w X. kwotę 2
493,50 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy złote i
pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej od
skargi kasacyjnej.**

UZASADNIENIE

W lutym 2020 r. M. O. i S. O. (dalej: „Powodowie”), po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa skierowanego przeciwko [...] Bankowi spółce akcyjnej z siedzibą w X. (dalej: „Pozwany”), wnieśli o ustalenie nieważności umowy o kredyt, zawartej pomiędzy Powodami a poprzednikiem prawnym Pozwanego, ewentualnie o zasądzenie od Pozwanego na ich rzecz kwoty 69.473,97 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty - tytułem rat kredytowych spłaconych Pozwanemu, ewentualnie o ustalenie wobec Powodów bezskuteczności części postanowień wyżej wskazanej umowy kredytowej.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z 17 listopada 2020 r., I C 185/20, oddalił powództwo główne w zakresie żądania ustalenia nieważności spornej umowy o kredyt (pkt I), oddalił powództwo w zakresie pierwszego z żądań ewentualnych, tj. o zapłatę (pkt II), uwzględnił powództwo w zakresie drugiego z żądań ewentualnych w ten sposób, że ustalił wobec Powodów bezskuteczność niektórych postanowień spornej umowy (pkt III), oddalił w pozostałej części powództwo w zakresie drugiego z żądań ewentualnych (pkt IV) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania (pkt V).

Na skutek apelacji wniesionych przez obie strony, Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z 24 listopada 2021 r., I ACa 135/21, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie, w ten sposób, że ustalił nieważność spornej umowy o kredyt oraz uchylił jego punkty od III do V (pkt 1); a także oddalił apelację Pozwanego (pkt 2) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 3).

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku skargę kasacyjną wywiódł Pozwany, zaskarżając go w całości i domagając się przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w dalszej kolejności również uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Pismem z marca 2022 r. Powodowie wniesli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Pismem ze stycznia 2023 r. Pozwany oświadczył, że cofa w całości ww. skargę kasacyjną. Wniósł również o umorzenie postępowania kasacyjnego oraz o zwrot całości opłaty sądowej uiszczonej od skargi kasacyjnej w kwocie 4.987 złotych, oświadczając jednocześnie, że odpis pisma o cofnięciu skargi został przesłany bezpośrednio pełnomocnikowi Powodów przesyłką poleconą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona. W postępowaniu kasacyjnym odpowiednie zastosowanie znajduje więc m.in. art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., w świetle którego w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W odniesieniu do postępowania kasacyjnego oznacza to, że w wypadku cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne, orzekając o kosztach tego postępowania. Cofnięcie skargi kasacyjnej jest bowiem ujemną przesłanką procesową, uzasadniającą umorzenie postępowania kasacyjnego (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z 3 sierpnia 2021 r., I CSK 333/21).

W związku z powyższym, mając na uwadze, że w niniejszej sprawie Pozwany cofnął w całości wywiedzioną przez siebie skargę kasacyjną, postępowanie nią zainicjowane należało umorzyć. Co przy tym istotne, skoro akta główne sprawy zostały już przedstawione Sądowi Najwyższemu, funkcjonalnie właściwy do wydania decyzji procesowej o umorzeniu postępowania kasacyjnego był w tym przypadku Sąd Najwyższy.

Podkreślić jednocześnie należy, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową niepodlegającą kontroli sądu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 820/97 i z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

O zwrocie połowy uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej orzeczono natomiast na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. 2022, poz. 1125 ze zm.), mając na uwadze, że cofnięcie skargi kasacyjnej miało miejsce już po doręczeniu odpisu tego pisma stronie przeciwnej.

Na marginesie należy wskazać, że nie podlegał rozpoznaniu wniosek Powodów o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, gdyż wniosek w tym przedmiocie zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie był powiązany z jej

cofnięciem. Natomiast po doręczeniu odpisu pisma o cofnięciu skargi kasacyjnej ich pełnomocnikowi (w trybie art. 132 § 1 i 1¹ k.p.c.) Powodowie nie złożyli nowego wniosku o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z 3 sierpnia 2021 r., I CSK 333/21).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

(K.B.)

[ał]